

Това е моята история

Здравейте, хора. Искан да споделя историята за това как се е появила книгата „Пъзелът на Грабването“ и малко от моето свидетелство с вас. Роден съм в семейство Моисей през 1973 г., когато абортите са легализирани в Съединените щати и бебетата започват да бъдат убивани, точно както Моисей се ражда по време, когато бебетата момчета са били убивани в неговата страна. Името, което родителите ми ми дадоха, е Рене, което означава „прероден“.

Бях отгледан в християнски дом. Когато бях малко дете на около 4 или 5 години, чух отчетлив глас да ме вика 3 пъти. Всеки път отивах при майка ми и я питах какво иска и всеки път тя ми казваше, че не ме е викала. Казваше, че може би някой отвън ме вика, затова отидох да погледна, но нямаше никой и знаех, че гласът идва от къщата и майка ми беше единственият човек въкъщи. Няколко години по-късно учителят ми в неделно училище ми разказа историята на Самуил и как Господ го е викал 3 пъти и всеки път си е мислил, че Илий го вика, но всъщност самият Господ е викал името на Самуил. Казах на учителката си в неделно училище, че същото се е случило и с мен, и нейният отговор беше: „Може би Господ има много специално призвание в живота ти, точно както Самуил.“ Спомням си също, че като малко дете чувах, че Господ ще говори на Моисей като на приятел и си спомням, че изпитвах безумна ревност и много си пожелавах Господ също да ми говори като на приятел.

Отвърнах се от християнството на 12-годишна възраст и станах много бунтарски настроен, изпълнен с гняв и егоизъм. Мразех християнството заради учението на Господ за това да прощаваме на хората и да „обръщаме другата буза“, което според мен беше за страхливци и не ми оставяше място да си отмъщавам на онези, които ме бяха наранили. Всъщност бях тормозен и исках да се защитя, но чувствах, че християнството не ми позволява да го правя, затова позволих на хората да ме бият, без да си помръдна пръст, за да се защитя. В крайна сметка се изпълних с такава омраза, че дори намразих собствения си живот и исках да го прекратя. Две седмици преди планираното ми самоубийство чух някой да говори за вечността и много се уплаших да прекарам вечността в страдания в ада. Извиках към Бог да ми даде само една причина да живея, за да не се самоубия, но Му казах, че не искам да бъда християнин, защото не искам да се налага да прощавам на хората, които ме нараняват, и да бъда мил с хората, които са лоши с мен. Казах на Бог, че ако просто ми даде нещо, за което да живея, когато остарея и съм на път да умра, ще стана християнка, за да мога да имам вечен живот и да не отида в ада. В момента, в който казах това, усетих топло присъствие в мен и

настръхване по цялото ми тяло. Сякаш някой ме прегръщаше и се почувствах обичана. Чух глас да казва името ми и да ми казва, че ме обича. Знаех, че това не може да е моят собствен глас, защото просто изобщо не обичах себе си. Прибрах се вкъщи и започнах да говоря с този глас и да задавам въпроси, а гласът отговори на всеки мой въпрос. Най-накрая бях намерила това, което винаги търсех – приятелство с Бог. Започна, когато бях само на 13 години, и прерасна в истинска любовна връзка с моя Създател. Сега съм християнка от почти 40 години и съм в служение на пълен работен ден от почти 30 години. Имам невероятен съпруг и 5 прекрасни деца, които всички обичат Исус.

Връзката, която имам с Господ, ме е водила през много решения, които съм вземал през живота си. Чуването на гласа Му и следването на това, което ми е казал да правя, ме е довело до мястото, където съм днес. Мога да дам многобройни примери за това как Господ ми е говорил да направя нещо и аз съм се подчинявал и това е довело до голяма награда, или как Той ми е казвал, че нещо ще се случи, и се е случвало точно както е казал, или случаи, в които Той просто ме е водил да направя нещо или да не направя нещо и се е оказало правилното решение. Не мога да ви разкажа за случаи, в които Той ми е говорил и това не е било вярно или ме е водил до вземане на ужасно решение, за което по-късно съм съжалявал. Той винаги ме е водил към цялата истина и е правил пътя ми, докато съм следвал гласа Му.

Когато бях в гимназията, бях невероятно надарен по математика. Бях в отбора по математически академични игри и нашият отбор спечели щатското първенство, което ми даде пълна стипендия за местния колеж. Моят учител по математика беше избран за учител на годината за целия щат. Друг учител по математика, когото имах в гимназията, ми каза, че съм най-добрият ученик по математика, когото някога е преподавал, и силно ме насърчи да направя нещо с математическите си умения в кариерата си. Но сърцето ми беше да бъда мисионер и да достигна до недостигнатите хора по света, затова реших да се откажа от пълната си стипендия за обучение и вместо това да отида в Библейския колеж. Споменавам това, защото искам да отдам слава на Бог, който ме дари с тези математически способности, за да мога да разбера загадката и „скъсяването на дните“ на Голямата скръб, за които Исус говори в Матей 24.

Искам да споделя с вас какво се случи през декември 2000 г., което ме доведе до написването и завършването на книгата „Пъзелът на Възнесението“. Работата по тази книга е в процес на разработка и започнах да я пиша през 2012 г. Така че отне над 13 години, за да го завърша. Все още добавям малки раздели към книгата, тъй като Господ продължава да ми показва неща. Започнах да уча и проучвам още през януари 2001 г., така че ми отне повече от 25 години, за да подредя всички парчета от пъзела на мястото им.

Както и да е, да се върнем към декември 2000 г. Тогава Господ започна да ми дава парчетата от пъзела. По това време няхах представа, че Той ми дава парчета от пъзел и едва през февруари 2013 г. най-накрая щях да разбера това. В продължение на 12 години се чувствах толкова объркан и дори сякаш Господ ме беше измамил по някакъв начин, защото не разбирах, че Той ми дава само

парченца от пъзел, които всички щяха да се сглобят, за да посочат много конкретни дати за събитията на грабването и Второто пришествие на Христос на земята. От декември 2000 г. до декември 2012 г. си мислех, че Господ ми показва датата на грабването и не осъзнавах, че ми дава само парченца от голям пъзел, които в крайна сметка всички щяха да се сглобят.

И така, през декември 2000 г., Господ дойде при мен, докато се молах, и ми каза, че идва при мен, както е дошъл при Соломон, и ще ми даде едно нещо. Каза ми да помисля внимателно, преди да реша, защото Той ще ми даде каквото и да поискам от Него. След като известно време обмислях какво да поискам, се върнах при Него с двете си най-големи желания. Първото беше, когато застана пред Него в Съдния ден, да застана пред Него с чисто сърце и Той да бъде доволен от начина, по който съм живял живота си. Второто ми най-голямо желание беше Той да използва живота ми, за да достигне милиони хора за Неговото Царство. Не можех да реша кое желание е по-голямо, докато не се сетих за стиха, който казва, че можеш да спечелиш целия свят, но да загубиш собствената си душа. Помислих си, че е възможно да спечеля света за Христос и в процеса да загубя собствената си душа. Затова казах на Господ, че ако можех да избира само едно нещо, това щеше да е първото. Той ми каза, че съм избрал мъдро.

След това Той ме попита: „Ако си най-малкият в Моето Царство за цяла вечност и ако всички през цялата вечност мислят много лошо за теб, но ако Аз съм доволен от теб, ще бъде ли това добре за теб?“ Това беше много труден въпрос за мен, тъй като исках да бъда смятан за велик в Неговото Царство и не исках никой да ме гледа отвисоко, особено за цяла вечност. Но осъзнах, че наистина важното е Господ да е доволен от мен и че няма значение дали някой друг е доволен. Затова най-накрая Му казах: „Да, това би било добре за мен.“

Много скоро след това сънувах баба си, която почина преди около 9 години. Бях толкова близка с нея и тя имаше огромно влияние върху живота ми. Сънят беше толкова реален и сякаш бях прекарала цялата нощ само в разговори с нея и с нея. Когато се събудих, сърцето ми се чувстваше толкова щастливо, сякаш наистина бях била с нея. Едно от нещата, които често правехме заедно, беше да редим пъзели. Тя обичаше да решава пъзели. Аз не обичах пъзелите толкова много по онова време, но просто обичах да прекарвам време с нея, затова се присъединявах към нея в онези огромни пъзели, чието завършване отнемаше седмици. Любовта ми към пъзелите започна през онези много часове, в които работехме върху тях заедно. Тогава нямах представа, че Господ щеше да ми даде най-великия пъзел на всички времена, който да сглобя, и че щеше да ми даде първото парче от този пъзел.

Малко след съня, Господ ми проговори и каза, че на 1 януари представлява езическия Празник на тръбите и началото на Новото хилядолетие. Не бях много почитател на библейските пророчества, но бях чувал за Празника на тръбите и знаех, че някои християни учат, че грабването ще се случи на Празника на тръбите, затова се чудех дали Господ ми казва, че грабването ще се случи на 1 януари, което беше само след няколко дни. Бях много развълнуван. Нищо не се случи и се чудех какво имаше предвид. На 4 януари, около 1 часа

сутринта, Господ ми проговори и каза следните думи: „Ще бъдеш като Йоан Кръстител и ще напишеш нещо, което ще помогне да се спасят милиони хора от идващата измама. Точно както гласът Ми е като тръба и последният ден на Сътворението, за който говорих, беше шестият...“ ден, така и в края на шестия ден и началото на седмия ще затръби последната тръба. Чакай Ме да дойда при теб в края на шестия ден.“ Спомням си как събудих съпруга си и му казах какво ми е говорил Господ. След това слязох долу и се обадох на родителите си и сестрите си, живеещи в Америка, и им казах какво е казал Господ. Бях съкрушена. Спомням си, че се чувствах като Мария, когато ангелът ѝ се яви и ѝ каза, че ще роди Исус, Божия Син. Чувствах се така: „Защо Господ избра мен? Аз не съм някой специален, просто обикновен човек. Господ не само ми даваше първото желание на сърцето ми, но и второто. Той щеше да ме използва, за да помогна за спасяването на милиони хора.

Написах писмо и го изпратих до много служения, свързани с пророчествата за края на времето, и до хора, които познавах, казвайки им, че грабването ще се случи в края на 6 януари или началото на 7 януари. Предположих, че това ми казва Господ и че по някакъв начин само с написването на това писмо милиони хора ще познаят Господа. Нямах представа по онова време, че Той просто ми дава парченца от пъзел и ме повежда на 25-годишно пътешествие. Чаках на 6 януари и просто водех прекрасен разговор с Господа. Спомням си, че Му казах точно преди полунощ, че започвам да ми се доспива и го попитах кога ще дойде. Той ми каза просто да почакам още малко. Няколко минути след полунощ гледах през прозореца, седнал на дивана си, когато изведнъж цялото ми тяло започна да се тресе силно. Това продължи може би около минута. Започна внезапно и свърши внезапно. Първата ми мисъл беше, че може би мъртвите в Христос току-що са възкръснали и сега сме на път да бъдем грабнати. Попитах Господа какво е това треперене и Той ми каза просто да чакам. Минута или две по-късно тялото ми отново започна да се тресе силно. По време на това второ треперене устата ми започна да изтръпва, като чувството, което изпитваш, когато кракът ти заспива, но усещането беше в устата ми и особено около устните ми. Попитах Господ защо устните ми изтръпват и Той каза, че това представлява, когато **Исая видя Господа** и въглените докоснаха устните му **игрехът му беше изкупен**. Треперенето спря внезапно. Бях обзет от страх и се чудех какво означава всичко това. Чудех се дали грабването току-що се е случило и аз съм бил изоставен. Имах толкова много въпроси. Усетих как Господ обгръщаше любящите си ръце около мен и сякаш ме прегръщаше. Той ме увери в любовта Си към мен и ми каза, че трябва да изуча еврейските празници и че мога да си легна.

Предположих, че Той ще ми обясни всичко на следващата сутрин, затова си легнах и заспах. Следващият ден дойде и си отмина без обяснение. И всеки ден идваше и си отиваше в продължение на близо 12 години без обяснение. Знаех какво е казал Господ, изучавах празниците и се опитвах да разбера всичко, но просто не можех. Чувствах се много самотен и объркан през тези 12 години и Господ просто ми казваше да чакам и че един ден всичките ми въпроси ще получат отговор и ще разбера всичко. Единственото нещо, което наистина се случи през тези 12 години, беше, че църквата „Рождество Христово“ беше нападната през пролетта на 2002 г., 1290 дни преди Деня на изкуплението през 2005 г. Господ ми показа, че

това е храмовата крепост, която беше осквернена от въоръжени сили и е святото място, споменато от Исус в Матей 24. Знаех, че един ден там ще се случи мерзостта, която причинява запустение. Освен това знаех, че седмият... Денят беше важен и също така открих, че живеем в края на 6000 години от Сътворението, готови да започнем Новото хилядолетие. Все още не знаех, че всички тези неща са парчета от един пъзел.

Господ започна да ми говори отново за тези неща през юли 2012 г., когато ме попита дали съм готов да танцувам с Него. Той ме заведе до седмия денят на Шатрите. По това време през август 2012 г. стартирах YouTube канала си. За пореден път предположих, че Той ми казва, че грабването ще се случи на седмия... денят на Шатроразпъването. Когато не се случи, се ядосах и попитах Господ защо ме мами. След няколко дни, в които бях гняв и болка, се върнах при Господ и Му казах, че съжалявам за ужасното си отношение и Го помолих за прошка. Той ме попита дали съм готов да продължа. Бях шокиран. Мислех, че съм приключил и всичко това беше просто някакъв тест, за да се види дали ще Го послушам и ще Го следвам, дори и да изглежда, че ме мами. Затова Му казах, че да, готов съм да продължа – все още напълно несъзнавайки, че всички тези неща са парчета от пъзел, които Той ми дава и които в крайна сметка ще имат смисъл няколко години по-късно. Следващата дата, към която Той ме насочи, беше седмият денят на Ханука. Сигурен съм, че вече се досещате – нищо не се случи и на този ден. Но по това време започвах да усещам, че това води нанякъде.

На 14 февруари 2013 г. отидох в моя министерски център и някой влезе в офиса ми и ми даде подарък. Казаха, че някой току-що се е отбил и е помолил да ми бъде даден подаръкът. Една от дъщерите ми беше в офиса с мен и ме попита какво мисля, че е. Просто изтърсих: „Това е пъзел.“

Нямам представа как разбрах това, но просто усетих, че е пъзел, въпреки че никога преди не ми бяха подарявали пъзел. Отворих го и наистина беше пъзел. Помислих си, е, това е странно. Нямам име. Нямам представа от кого е. Прибрах се вкъщи и го сглобих само за няколко часа. Това беше най-странният пъзел, който някога бях правил, без ъглови или ръбови части и всички части бяха с различни форми и размери. Някои от частите бяха огромни, а други - мънички. Беше красив пъзел и докато го гледах, усетих присъствието на Господ. Спомних си баба ми и съня, който бях сънувал. Осъзнах, че е Свети Валентин. И тогава осъзнах, че всичко това е пъзел и че Господ просто ми дава едно парченце наведнъж и че един ден всичко ще се сглоби и ще има идеален смисъл.

Беше през същия месец февруари 2013 г., когато г-н Обама обяви плана си да отиде в Йерусалим. В някои сайтове за пророчества се говореше много за това, че той евентуално ще стои на Храмовия хълм и че това е мерзостта на запустението. Започнах да чета, че някои хора смятат, че 2009 г. е началото на седемдесетия рожден ден на Даниил. седмица и видях, че г-н Обама е избран за носител на Нобелова награда за мир на седмия Денят на

шатрите през 2009 г. и след това наградата му беше дадена само няколко часа преди началото на 24-ти Кислев. Видях, че Агей 2 сочи към тези точни дати, отнасящи се до това, че Господ разтърсва небесата и земята и довежда желаното от всички народи при Себе Си. Преброих 1260 дни от момента, в който г-н Обама беше избран за носител на Нобелова награда за мир, и стигнах до 22 март 2013 г. Казах си, че ако г-н Обама отиде във Витлеем и застане в пещерата в църквата „Рождество Христово“ на тази дата, тогава това е мерзостта на запустението и това означава, че запустението е веднага след това, което би трябвало да включва и събитието на грабването. Но по това време г-н Обама спомена само за посещение на Йерусалим и нищо за посещение на Витлеем. Когато най-накрая обяви плановите си да отиде в църквата „Рождество Христово“, не можех да повярвам. Най-накрая се случваше.

Някои от вас може би се чудят как, за бога, г-н Обама, стоящ в пещерата, е мерзост за Господа и как това е спряло ежедневното жертвоприношение. Ами, всеки ден, стотици и честотХиляди хора от цял свят се струпват в църквата „Рождество Христово“, за да принесат жертва.стр.въздигане и принос на благодарност към Господа за това, че е дошъл на земята, за да плати за греховете им и да им даде вечен живот. Това е жертва, която е угодна на Господа. В деня, в който г-н Обама и неговата свита отидоха там, на никой друг не беше позволено да влезе. Жертвата на хваление и приносът на благодарност спряха в този ден и мога да ви уверя, че той не отиде там, за да предложи своята хвала или благодарност на Исус за това, че е дошъл на земята. Макар че не знаем какво може да се е случило, докато е стоял в пещерата, това, в което съм сигурен, е, че сърцето му не е било смирено и той не е благодарил на Исус, нито го е признал за Господ. Сигурен съм, че един ден всички ще знаем точно какво е казал г-н Обама, независимо дали е било на глас или само в личните му мисли, това беше такава мерзост за Господа в този ден. Каквото и да беше, беше такава мерзост за Господа, че започна 40-дневно обратно броене до опустошението на Америка и голяма част от света.

След като се случи тази мерзост, Господ ми посочи седмия Денят на безквасните хлябове. Преброих дните и видях, че броенето на 1260 и 1335 дни трябва да започне 40 дни от момента, в който мерзостта щеше да се случи, до момента, в който щеше да настъпи запустението – Той даваше 40-дневен гратисен период на Америка, точно както направи на Ниневия. Преброих 1290 дни от датата на мерзостта и тя достигна Празника на тръбите през 2016 г. Преброих 1260 дни от седмия денят на безквасните хлябове в Божия календар и достигна Деня на изкуплението през 2016 г. Азотброи 1335 дни от същия ден и достигна началото на Ханука през 2016 г. Даниил 12 ни казва, че тези, които достигнат края на 1335-те дни, ще бъдат благословени, а Агей 2 ни казва, че до двадесет и четвърти ден на деветия месец, или навечерието на Ханука, по смокиновото дърво не се намират никакви плодове, но от този ден нататък ще бъдем благословени. Благословеният ден е първият ден от Ханука в края на броене от 1335 дни. Всички числа съвпадат. Бях толкова развълнуван.

Но 2 май 2013 г. дойде и си отмина без никакво възторг или опустошение. За пореден път бях толкова объркан. Но твърде много парчета от пъзела си пасваха, за да го разглобя и да кажа, че не е както трябва. Трябваше да пропускам нещо, но какво беше то?

Около 5 месеца по-късно, през октомври 2013 г., отново изразих разочарованието си пред Господа и Го попитах защо не дойде, когато Писанието толкова ясно сочеше към 2 май 2013 г. Казах: „Ниневия се покая, а ти отложи съда Си. Тази загадка има смисъл само ако Америка се покае, но те не се покаяха, така че защо отложи съда Си?“ Господ отговори: „Сигурен ли си, че не е имало покаяние?“ Казах: „Да, съвсем сигурен съм, че щях да чуя за това, ако Америка се беше покаяла.“ Той каза: „Пропускаш нещо важно. Намери го.“ Това ми даде надежда – може би бях пропуснал нещо. Така че написах в Google нещо от рода на „Америка се покаява през май 2013 г.“ и намерих сайт, който говореше за този 3-дневен период на молитва и пост, който започна на 30 април и продължи до 2 май 2013 г. На 24 април 2013 г. беше обявен 3-дневен пост от лидерите на църквата по целия свят и поне 28 държави участваха в този пост. Видях как вярващи от цял свят са викали към Господа през тези 3 дни, молейки Го да се смили над Америка. 30 април беше Националният ден на покаянието в Америка и 2 май беше Националният ден на молитвата в Америка. В продължение на 3 дни към Господ се отправи световен вик с молба Бог да се смили над Америка точно в края на 40-дневния изпитателен период. Плаках. Смах се. Бях намерил липсващото парче. Тогава Господ каза: „Спомни си за Естир.“ Мислех си как тя беше избраната девствена Невеста, която представлява Невестата на Христос, и как тя помоли народа си да постят 3 дни, защото всички щяха да бъдат убити. На третия ден от поста тя рискува живота си и се обърна към Царя, за да се опита да спаси народа си от унищожение и накрая молбата ѝ беше удовлетворена и народът ѝ беше пощаден. Видях предзнаменованието на историята за Йона и Естир и осъзнах, че Господ отлага Своя съд. И тогава видях в Матей 25 и Откровение 10, че това отлагане се намира в Писанията. Затова се захех да разбера кога ще свърши това отлагане.

Всички статии сочеха 2016 г. като края на седемдесетия юбилей на Даниел. седмица. Господ просто отлагаше съда Си, както каза, че ще направи в Матей 25 и в Откровение 10, и съкращаваше дните на скръбта, както каза в Матей 24.

Когато Ханука през 2016 г. дойде и отмина, си помислих, че всичко е свършило. Очевидно не бяхме на седемдесетата годишнина на Даниел. седмица още и всички тези събития, които се случиха между 2009 и 2013 г., сигурно са били само предзнаменование за това, което щеше да се случи в бъдеще. Но някак си знаех, че това не е правилно и знаех, че Господ ми е показал тези неща и че сигурно все още пропускам нещо.

Оттогава са минали повече от 9 години. Повече от 9 години се опитвам да разбера къде се намираме в Божията времева линия. Вярвам, че двете разтърсвания, които имах в нощта на 7 януари 2001 г., са били предназначени да посочат седмия ден от Празника на тръбите и Деня на изкуплението три дни по-късно. В седемдесетата седмица на Даниил всеки ден е равен на една година. Първото разтърсване, което имах онази нощ, представлява седмата година от пъзела. Ако прочетете книгата ми, ще видите, че 2016 г. е седмата година в пъзела. Но точно както видяхме два пъти предсказано в Стария завет, че период от седем години е бил удвоен (истории за Яков и Йосиф), и също така видяхме два пъти в Стария завет, където Празникът

на безквасните хлябове и Празникът на шатрите са били удвоени от седем дни на четиринадесет дни, така и аз вярвам, че Господ е удвоил седемдесетата седмица на Даниил на два седемгодишни периода, а не само на един. В книгата на Юбилеите виждаме, че Адам и Ева са били в градината седем години, преди да съгрешат. Вярвам, че 2016 г., край на първата седмица от седемдесетата седмица на Даниил, е била край на 6000-те години от Сътворението. Вярвам, че 2023 г. е била Годината на Юбилея и край на 6000-те години от грехопадението на човека.

Господ обаче добави още 3 дни (години) към Своята удивителна загадка. Това ни беше предсказано в Даниил 1, когато Даниил и приятелите му преминаха през тригодишен период на обучение, преди да могат да влязат в служба на царя. Това ни беше предсказано и в историята за Ханука, когато еврейският народ избяга в планините за 3 години, преди храмът да бъде очистен по време на Ханука през 165 г. пр.н.е.

Седмата година от втория седемгодишен период (2023 г.) е трябвало да бъде времето на голямо разтърсващо събитие, но то е преместено на десетата година (2026 г.), която представлява Деня на изкуплението. Това е моментът, в който виждаме Господа и грехът ни е изкупен, точно както Исаия е видял Господа и грехът му е бил изкупен.

Това десетгодишно чакане от 2016 г. ни беше предсказано в Даниил 1, където Даниил и приятелите му издържат десетдневен период на изпитание, за да не се осквернят. Виждаме друг десетдневен период, споменат в Откровение 2:10, където онези, които останат верни на Христос, получават венеца на живота. В Откровение 14 четем за онези, които не се оскверняват, които са принесени като първи плодове на Господа и са отведени на небесната планина Сион. Евреи 12 говори за тази небесна планина Сион и за онези, които се спасяват по време на разтърсването на небето и земята.

Вярвам, че 2026 г. е „Денят Господен“ и за онези, които ще бъдат взети при грабването на първите плодове, това ще бъде годината, в която ще Го видим лице в лице и грехът ни ще бъде изкупен. Онези, които са оставени да издържат Голямата скръб, която е съкратена от 3,5 години на само 5 месеца (вижте Откровение 9 и Матей 24:22), ще трябва да чакат до 1/2 януари 2027 г., двадесет и четвъртия ден от Кислев в Божия календар, преди да бъдат взети при Господа.

Вярвам, че ще станем свидетели на първото горе и първото грабване/жетва на 15/16 август 2026 г., Празника на първите плодове на новото вино, последвано от второто горко и второто грабване/жетва на 1/2 януари 2027 г., началото на новото хилядолетие. Вярвам, че третото горко ще бъде Второто пришествие на Христос на земята в края на двуседмичния сватбен фестивал Ханука и ще се състои на 17 януари 2027 г. Вярвам, че това събитие ни е било предсказано с възкресението на Христос на седемнадесетия ден от първия месец и спирането на Ноевия ковчег на седемнадесетия ден от първия месец. Вярвам, че Христовата невеста ще бъде коронясана за съвладетелки на земята с цар Исус на седмия ден от Ханука на 9 януари 2027 г., както ни беше предсказано от избраната девица Естир, която беше

коронясана за царица на това, което щеше да стане седмият ден от Ханука. Насърчавам ви да прочетете моята книга или резюмето на книгата, за да видите как Писанието ни подрежда този пъзел, който води до тези точни дати за трите горки събития от Откровение. Нека Бог ви благослови и очаквам с нетърпение да се срещнем скоро!